

بررسی الگوهای فضا های باز در محیط های آپارتمانی و مسکونی

- وحید احمدی ، علی گل پرور ، علی روحانی**
- ۱- عضو هیئت علمی موسسه آموزش عالی خاوران
 - ۲- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری موسسه آموزش عالی خاوران
 - ۳- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری موسسه آموزش عالی خاوران

Aligolparvar@ymail.com

نام ارائه دهنده: علی گل پرور

خلاصه

بررسی مسکن مرتفع امروزی نشان می دهد که حذف فضای باز خصوصی واحد ها، سبب شده تا این آپارتمان ها در یک فرآیند کاهنده در مقایسه با خانه های حیاط دار، ناقص تصور گردد. به همین دلیل فضاهای باز خصوصی تحت عنوان تراس یا بالکن برای واحدهای مسکونی به وجود آمدند اما به دلیل طراحی نادرست، به عنوان فضایی برای زندگی استفاده نمی شوند و به فضاهایی ناکارآمد مبدل گشته اند. لذا طراحی فضای باز در ارتفاع و استفاده از آن و کیفیت هایی که باید به نوع آن بخشید تا در تبدیل تراس به حیاط های خصوصی در ارتفاع موفق باشند، باید مورد توجه معماران و طراحان قرار گیرد در این تحقیق سعی شده است به بررسی الگوهای تراس های بزرگ آپارتمانها (حیاط) با توجه به تاریخچه پیشرفت شکلی حیاط پرداخته شده و عوامل مهمی که تاثیر آنرا بیشتر مینمایند شناسائی شوند.

واژه های کلیدی: آپارتمان، حیاط، زندگی شهری خانه، آپارتمان، حیاط، الگو، مسکن،

۱- مقدمه

با توجه به کمبود مسکن و سیاست های اخیر برای تامین آن مطابق الگوی مصرف مسکن در کشور، فضای باز یا خانه از برنامه طراحی واحدهای مسکونی مستقل حذف یا بسیار محدود شده است. از آن جمله می توان به آپارتمان های مسکونی شهرها اشاره کرد که طراحان و معماران فقط جنبه کار آمدی و زیبایی نما را در طراحی خود مد نظر قرار می دهند و از میزان تاثیر فضای باز چشم پوشی می کنند. با توجه به اهمیت ارتباط با طبیعت و فضای باز در محیط های مسکونی که تاثیرات مهمی بر کیفیت خانه و ایجاد منظر و همچنین می توان به تاثیرات زیست محیطی اقتصادی و روانی آن نیز اشاره کرد می گذارد می توان حیاط را جزو فضا های جدا ناپذیر از خانه دانست. با توجه به طرح موضوع این تحقیق با استفاده از روش کتابخانه ای و توصیفی (Descriptive Method) و از نوع ارزشیابی و موردی و روش تجربی (Experimental Method) انجام شده است. (دیوید وانگ، لیندا گروت)